

Zsolt 84,2-8

Mily kedvesek a te hajlékaid, ó, Seregek URa! Sóvárog, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek URa, királyom és Istenem! Boldogok, akik házadban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! (Szela.) Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával. Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon. URam, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj rám, Jákób Istene!

Mt 16,13-19

Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát? Ők így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem? Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám. Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.

Péter küldetést kap Krisztustól. Felelősséget.

Nem tudom, ti hogy vagytok a felelősséggel, és a küldetéssel? Van, valószínűleg olyan, aki örömmel és energikusan fogadja, és van olyan is, akinek első reakciója – hozzám hasonlóan – inkább az ijedtség, és szorongás: Nem fogok tudni megfelelni a rám bízott felelősségnek, el fogok rontani valamit. El fog fogyni az erőm stb. Márpedig valamennyien kapunk felelősségeket és küldetéseket emberektől is meg Istentől is. Amikor emberektől kapjuk, akkor még próbálhatunk kibújni alóluk, akár úgy, hogy visszautasítjuk, vagy csak csendben szabotáljuk, de ha Istentől jön ez a küldetés, márpedig sokszor az emberektől kapott küldetések mögött is Isten áll, akkor mit csináljunk?

Azt hiszem ez az ige, akár szívesen fogadjuk a felelősséggel járó feladatokat, akár nem, üzen nekünk valamit.

Jézus azt mondja Péternek: *Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.* Azaz: Péter megbízatása az Isten Lelkére való ráhagyatkozásából táplálkozik. Persze tudjuk, hogy amit itt Péter kapott, az egy igen különleges küldetés, de hívő emberekként valamennyien tudhatjuk, hogy amire minket személyesen hívott meg Isten, abban ugyanúgy a Lélekre való ráhagyatkozástól függünk.

Ha valaki magabiztosan fogadja a feladatokat, felhatalmazásokat, akkor neki ez figyelmeztetés: *Vigyázz, el ne bízd magad! Folyamatosan figyelj arra, hogy Isten Lelke merre akar vezetni.* Pétert pár perccel később már Jézusnak nagyon keményen kellett helyre utasítania: *Ő pedig megfordulva ezt mondta Péternek: Távozz tőlem, Sátán, kísértesz engem, mert nem Isten akaratára ügyelsz, hanem az emberekére.* Amint már nem a Lélekre figyelt, Péter – nagy-nagy jóakarattal persze, de – letér a küldetése útjáról. Visszaél a felelősségével.

Annak viszont, aki fél a felelősségtől, vigasztalás ez az ige: Nem egyedül kell ezzel a felelősséggel megbirkóznod: Isten Lelke a partnered benne. Hasonló ez ahhoz, mint amikor az Avatar filmben a Na'vik összekapcsolódtak az állatokkal, akiken lovagoltak, repültek stb. De valószínűleg azok, akik igazán jól lovagolnak, a lóval is valami hasonló kapcsolatot élnek át. A kettőnk közös munkáján, egyetértésén múlik, hogy a feladatot sikerrel hajtsuk végre. Ugyanúgy az Isten Lelke is finoman vezet, irányít minket, mintha csak mi lennénk a ló, és ő a lovas, vagy ő a Na'vi, aki bekapcsolódik a mi idegrendszerünkbe, s érezzük mindketten, amit a másik érez. HA figyelünk, a gyakoroljuk ezt a figyelmet, akkor csodálatos dolgokra lehetünk képesek a Szentlélek vezetése alatt.

A felelősség, a felhatalmazás, a feladat egyszerre az enyém és nem az enyém. Amikor ki akarom sajátítani, akkor emlékezni kell arra, hogy Isten Lelke által vagyok felhatalmazva. Amikor le akarom rázni, akkor is emlékezni kell rá, hogy Isten Lelke által vagyok felhatalmazva. Nem bízhatom el magam, de nem is kell szoronganom. Nem vagyok egyedül, abban, amit rám bízta. Nem vagyok egyedül abban, ami előttem áll.

Keress az Isten akaratát, keresd azt, hogy Ő hogyan akar használni nap mint nap!